

Mikael Hertig

MF Aki Mathilde Høegh-Dam
Folketinget
Christiansborg
København K.

Sønderborg, 19. oktober 2019

Kære Aki!

Der anbringes gennemsnitligt fire gange så mange børn af herboende børn som af danske her i landet. Ingen ved præcist hvorfor. Når vi så samtidig ved, at spredningen med hensyn til anbringelser og tvangsfjernelser er meget stor (faktor 10), så vil nogle kommuner måske tvangsfjerne en langt højere andel af grønlandske børn.

I én rapport nævnes "social bias" som en mulig fejlkilde generelt, men det har ikke været undersøgt. Med social bias forstås det fænomen, at jo mere den familie, hvis forhold undersøges, ligner en småakademisk dansk middelklassefamilie med PH-lamper og bøger i reolen, des mindre tvangsfjernes der.

Dertil kommer, hvad man kunne kalde "kulturel bias". De danske myndigheder agerer – og det er min helt klare fornemmelse fra de sager, jeg kender – uden nogen særlig interesse for forskelle mellem grønlandsk og dansk kultur og tankegang. De misforståelser, der i den forbindelse opstår, kommer med lethed den pågældende familie til skade.

Jeg har undersøgt kommunernes praksis for at oversætte vigtige dokumenter til grønlandsk, herunder underretninger, indstillinger, partshøringer og afgørelser, klagevejledninger etc. Det sker næsten aldrig. Vi er under 5 %.

Det udelukker naturligvis ikke, at tvangsfjernelser af grønlandske børn kan vise sig at være velbegrandede i forhold til dansk lov, også når der er taget højde for de nævnte forhold.

Men så overholdes ILO-konvention 169 om oprindelige folk sjældent, og det samme gælder FN's børnekonventions artikel 30. Kort sagt udføres en del af anbringelserne

Mikael Hertig

tilsyneladende uden hensyn til barnets grønlandske opvækst, historie og kultur.

Jeg vil derfor opfordre dig til at tage dette emne op i Grønlandsudvalget.

Som du ved, læser jeg Human Rights på SDU. Hvis du har brug for min medvirken, stiller jeg meget gerne op.

Venlig hilsen

Mikael Hertig